

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu răspundere limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu răspundere limitată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, intervenienți Societatea cu răspundere limitată „S&D Service” și Societatea cu răspundere limitată „Avicola Shaver” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu răspundere limitată și a fost menținută hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La data de 12 decembrie 2017, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 24 octombrie 2017, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a adoptat decizia nr. 200, prin care a obligat ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice nr.40302000110, NLC 1374446, încheiat cu SRL „Avicola Shaver” și să încheie, pentru același NLC, contract de furnizare a energiei electrice cu solicitantul SRL „S&D Service”.

A considerat drept nefondată și ilegală decizia nr. 200 din 24 octombrie 2017 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, deoarece reclamanta nu poate fi obligată la încheierea contractului de furnizare a energiei electrice cu SRL „S&D Service”, pentru că pentru acest loc de consum nu a fost parcursă procedura legală de reziliere a contractului de furnizare a energiei electrice încheiat cu SRL „Avicola Shaver”.

A menționat că conform pct. 34 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr.393 din 15 decembrie 2010, consumatorul final, parte a unui contract de furnizare a energiei electrice, care a înstrăinat un imobil, este obligat să achite integral plata,

datoriile și penalitățile, în caz dacă există, pentru energia electrică consumată și să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice pentru locul de consum respectiv.

A declarat că conform pct. 7.4 al contractului de furnizare a energiei electrice 40302000110, NLC 1374446, încheiat cu SRL „Avicola Shaver”, în caz de înstrăinare a imobilului ce constituie loc de consum conform prezentului contract, consumatorul este obligat să achite integral plata, datoriile și penalitățile, în caz dacă există, pentru energia electrică consumată și să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice pentru locul de consum respectiv.

A susținut că până la moment, contractul de furnizare a energiei electrice existent la locul de consum cu NLC 1374446, cu consumatorul actual SRL „Avicola Shaver”, nu a fost reziliat. Mai mult, înainte de rezilierea contractului, urmează a fi achitate și datoriile pentru energia electrică consumată, care, la moment, constituie 569149,48 de lei.

A relatat că conform pct. 147 din Regulamentul enunțat, fiecare loc de consum se dotează, în mod obligatoriu, cu echipament de măsurare pentru evidența consumului de energie electrică, iar caracteristicile și locul de amplasare ale acestuia sunt specificate în contractul de furnizare a energiei electrice.

A menționat că, reieșind din aceste prevederi, coexistența oficială concomitentă la același loc de consum a două instalații de utilizare, echipamente de măsurare, a două scheme electrice și a două contracte nu este admisibilă nici din punct de vedere juridic, nici din punct de vedere tehnic.

A afirmat că pârâta nu are dreptul de a-i impune să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice cu SRL „Avicola Shaver”, deoarece rezilierea contractului reprezintă o opțiune și un drept exclusiv al furnizorului, după cum rezultă și din pct. 45 din Regulamentul enunțat, pe care acesta îl exercită ori de câte ori are interesul să o facă. Prin urmare, nu poate fi obligat/forțat să utilizeze acest instrument contrar intereselor sale.

A invocat că conform pct. 34 din Regulamentul enunțat și pct. 7.4 al contractului de furnizare a energiei electrice 40302000110, consumatorul și nu furnizorul de energie electrică este cel obligat să rezilieze contractul de furnizare și, prin urmare, încercările pârâtei de a o obliga să rezilieze acest contract sunt abuzive și lipsite de temei legal, deoarece prevederile legale impun stingerea datoriilor înaintea reînțepirii furnizării la un loc de consum.

A susținut că pe de altă parte, conform art. 12 alin. (7) și (8) din Legea nr.1525-XIII din 19 februarie 1998 cu privire la energetică și art. 23 alin. (6) și (7) din Legea nr. 174 din 21 septembrie 2017 cu privire la energetică, în caz de înțrerupere a furnizării energiei electrice la un loc de consum pentru neplată, furnizorul este obligat să reînceapă livrarea de energie electrică doar după efectuarea plății. Astfel, legea prevede doar un singur temei pentru a obliga furnizorul să reînceapă livrarea - plata energiei electrice, soluție, de altfel, corectă și echitabilă, pentru a nu pune furnizorul în situația de a fi victimă a comportamentului neloial și de rea-credință al consumatorilor ce nu-și onorează obligațiile de plată a energiei electrice sau al solicitanților serviciului de furnizare a energiei electrice.

A declarat că în cadrul procedurii de insolabilitate, administratorul insolabilității, cu concursul instanței de insolabilitate, în mod abuziv, au desconsiderat prevederile legale și ale Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, obținând suspendarea deconectării, fără achitarea energiei electrice, fapt care a și generat acumularea de datorii la respectivul loc de consum.

A relatat că nu a solicitat SRL „S&D Service” plata sumei datoriei și rezilierea contractului încheiat cu SRL „Avicola Shaver”, ci a informat doar solicitantul că încheierea contractului de furnizare a energiei electrice este imposibilă datorită neparcurgerii procedurii legale de reziliere a contractului încheiat cu SRL „Avicola Shaver”, cu stingerea datoriilor.

A declarat că la data de 01 noiembrie 2017 a expediat în adresa Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cerere prealabilă prin care a solicitat revocarea deciziei ANRE nr. 200 din 24 octombrie 2017, însă la 28 noiembrie 2017 i-a fost respinsă cererea prealabilă.

A solicitat anularea deciziei Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 200 din 24 octombrie 2017.

În cadrul examinării cauzei, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus o cerere, prin care a solicitat atragerea în proces a SRL „S&D Service” în calitate de intervenient accesoriu.

Prin încheierea din 23 ianuarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost atrasă în proces SRL „S&D Service” în calitate de intervenient accesoriu, și ulterior a fost atras în calitate de intervenient accesoriu SRL „Avicola Shaver”.

Prin hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și a fost menținută hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că la 05 iulie 2017, între SRL „Avicola Shaver”, în calitate de vânzător și SRL „S&D Service”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, prin care ultimul a cumpărat mai multe bunuri imobile enumerate la pct. 1 al contractului, specificate în contract ca „bunul imobil” din s. Bucovăț, r-nul Strășeni. Conform pct.22 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010 persoana fizică sau juridică, instalațiile electrice ale căreia sunt racordate la rețeaua electrică, este în drept să solicite furnizorului încheierea contractului de furnizare a energiei electrice. SRL „S&D Service”, devenind proprietarul imobilului din s. Bucovăț, r-nul Strășeni și asupra obiectului locului de consum, este în drept de a obliga furnizorul de a încheia contract de prestare a serviciilor.

Instanța de apel a reținut că SRL „S&D Service” nu îi este imputabilă obligația existentă de achitare a datoriei la serviciile prestate, apărute în baza raporturilor contractuale avute cu fostul proprietar al bunului imobil.

Totodată, instanța de apel a remarcat că potrivit pct. 34 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010 consumatorul final, parte a unui contract de furnizare a energiei electrice, care a înstrăinat un imobil, este obligat să achite integral plata și datoriile pentru energia electrică consumată, penalităților, dacă sunt prevăzute de contract și să rezilieze contractul de furnizare a energiei electrice pentru locul de consum respectiv.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că obligația de plată și de nereziliere a contractului precedent, nu poate fi imputată SRL „S&D Service”, în afara raportului contractual. Astfel, SRL „S&D Service” nu are obligații față de furnizor, în schimb

are dreptul de a impune contractarea serviciilor prestate, cu respectarea condițiilor stabilite.

La data de 22 noiembrie 2018, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 25 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 07 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul în raport cu aprecierea dată de către instanța de apel a circumstanțelor cauzei coroborate cu probele prezentate și în final a soluționat greșit litigiul.

Prin referința depusă la data de 13 martie 2019 Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a solicitat respingerea recursului declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu răspundere limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas